

GOEDE VRIJDAG - KRUISWEG

V: In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

R. Amen.

1e Statie: Jezus wordt ter dood veroordeeld

V. Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A. omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Het is reeds over tien in de ochtend. Het proces loopt ten einde. Er zijn geen doorslaggevend bewijzen geleverd. De rechter weet dat zijn vijanden Hem aan hem hebben overgeleverd uit nijd, en hij probeert een absurde uitweg: de keus tussen Barabbas, een misdadiger, aan wie diefstal gepaard met doodslag ten laste is gelegd, en Jezus, die zich Christus noemt. Het volk kiest voor Barabbas. Pilatus roept uit: "Wat moet ik dan met Jezus doen?" (Mt.27,22). Allen antwoorden: "Kruisig Hem!" De rechter dringt aan: "Maar wat voor kwaad heeft Hij gedaan?" En opnieuw antwoorden ze onder luid geschreeuw: "Kruisig Hem! Kruisig Hem!" Pilatus schrikt voor het toenemende tumult. Dan laat hij water brengen en wast zijn handen ten aanschouwen van het volk, terwijl hij zegt: "Ik ben onschuldig aan het bloed van deze rechtvaardige: gij moet het verantwoorden" (Mt.27,24). En nadat hij Jezus heeft laten geselen, levert hij Hem over om gekruisigd te worden. Nu was God reeds overwonnen.

Jezus is alleen. De dagen zijn lang voorbij dat het woord van de Godmens licht en hoop ontstak in de harten; ook de lange processies van zieken die genezen werden zijn voorbij. En ook de triomfantelijke toeroepingen in Jeruzalem, toen de Heer aankwam op een zachtmoedig ezeltje gezeten. Hadden de mensen aan de Liefde van God maar een ander onthaal willen geven! Hadden jij en ik de dag van de Heer maar erkend!

V. Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons.

A. God wees ons, zondaars, genadig.

Tussenzang: Met de tranen in haar ogen, stond de Moeder diep bewogen, naast het kruis waar Jezus hing. Door haar pijnlijk zuchtend harte, overstelpt van wee en smarte, 't scherpe zwaard van droefheid ging.

2e Statie: Jezus neemt het kruis op zijn schouders

V. Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A. omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Buiten de stad, ten noordwesten van Jeruzalem, ligt een kleine heuvel: in het Aramees Golgotha, Schedelplaats, geheten, in het Latijn 'locus Calvariae', Kalvarië. Jezus geeft zich weerloos over aan de voltrekking van het vonnis. Niets zal Hem gespaard blijven. Het gewicht van het vernederende kruis valt op zijn schouders. Maar het kruis zal, door de kracht van de liefde, de troon van vreemdelingen die voor het zijn koningschap worden.

De mensen die van Jeruzalem en de Paasfeest gekomen zijn, staan opeengehoopt langs de straten van de stad om Jezus de Nazarener, de Koning der Joden, voorbij te zien komen. Er heerst een druk geroezemoes; met af en toe korte stiltes: misschien telkens wanneer Christus zijn blik op iemand richt: "Zo iemand mijn leerling wil zijn, dan neme hij zijn kruis op van elke dag en volge Mij" (Mt16 24). Met hoeveel liefde omhelst Jezus het hout waaraan Hij sterven zal!

Is het niet waar, dat zodra je ophoudt bang te zijn voor het kruis, voor wat de mensen een kruis noemen, zodra je je ertoe aanzet de goddelijke Wil te aanvaarden, dat je dan gelukkig bent, en dat alle zorgen, alle zowel lichamelijke als geestelijke smarten voorbijgaan? Het kruis van Jezus is waarachtig zacht en beminnenswaardig. De tegenslagen tellen daarbij niet meer mee, alleen de vreugde, zich met Hem medeverlosser te weten.

V. Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons.

A. God wees ons, zondaars, genadig.

Tussenzang: Hoe bedrukt, hoe neergeslagen, moest de zegenrijke klagen om Gods eengeboren Zoon.

3e Statie: Jezus valt voor de eerste maal onder het kruis

V. Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A. omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Het kruis drukt zwaar, met zijn gewicht schaaft het de schouders van de Heer stuk. Het omringende volk is uitgegroeid tot een reusachtige massa. De soldaten kunnen de opgewonden, verhitte menigte amper in bedwang houden. Zij is gezwollen als een woelige rivier die buiten zijn oevers getreden is en nu door de smalle steegjes van Jeruzalem stroomt. Het uitgeputte lichaam van Jezus wankelt reeds onder de last van

het enorme kruis. De levensadem uit zijn liefdevol Hart bereikt nauwelijks nog zijn gewonde ledematen.

Links en rechts ziet de Heer de volksmenigte die ronddoelt als een kudde zonder herder. Hij zou ze één voor één bij hun naam kunnen noemen, bij onze naam. Daar staan degenen die gevoed werden bij de vermenigvuldiging van de broden en de vissen, degenen die hun ziektes genezen werden, degenen die zijn leer hebben gehoord aan het meer, op de berg, en in de portieken van de tempel. Een scherpe pijn doorboort de ziel van Jezus, en de Heer valt neer, volledig uitgeput.

Jij en ik kunnen niets zeggen: nu al weten wij waarom het kruis van Jezus zo zwaar weegt. En wij huilen over onze fouten en ook over de ontstellende ondankbaarheid van het menselijk hart. Uit het diepste van onze ziel ontspruit een akte van werkelijk berouw, die ons uit onze zondeval weer doet opstaan. Jezus is gevallen opdat wij ons zouden oprichten; nu en steeds weer.

V. Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,

A. God wees ons, zondaars, genadig.

Tussenzang: Ach, hoe schreide en hoe kreet Zij, en wat foltering en leed Zij, bij 't aanschouwen van die hoon.

4e Statie: Jezus ontmoet zijn bedroefde Moeder

V. Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A. omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Nauwelijks is Jezus van zijn eerste val opgestaan, of Hij ontmoet zijn heilige Moeder, langs de weg die Hij gaat. Maria kijkt naar Jezus met een onmetelijke liefde, en Jezus kijkt naar zijn Moeder; hun ogen ontmoeten elkaar, en ieders hart stort in het andere zijn eigen smart. De ziel van Maria is overstroomd met droefheid, de droefheid van Jezus Christus.

“Ach! Gij die langs komt: Kijk en zie of er een smart is die gelijk is aan de mijne!” (Klaagl.1,12). Maar niemand heeft het in de gaten, niemand let erop: alleen Jezus. De profetie van Simeon is in vervulling gegaan: “Een zwaard zal uw ziel doorboren” (Lc. 2,35). In de duistere eenzaamheid van de Passie biedt Onze Lieve Vrouw haar Zoon een balsem aan van tederheid, van eenheid en getrouwheid: een ‘ja’ tegen de goddelijke Wil.

Aan de hand van Maria willen jij en ik eveneens Jezus troosten, door altijd en in alles de Wil van zijn Vader, van onze Vader, te aanvaarden. Slechts op deze wijze zullen wij de zoetheid van het kruis van Christus kunnen proeven, en wij zullen het omhelzen met de kracht van de Liefde, en het in triomf dragen over alle wegen van de wereld.

V. Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons.

A. God, wees ons, zondaars, genadig.

Tussenzang: Wie kan nu zijn tranen houden, en de Moeder hier aanschouwen, in haar bitter ziele wee. Wie voelt niet zijn hart verscheuren, die de Moeder zo ziet treuren, lijdend met haar Jezus mee?

5e Statie: Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis dragen

V. Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A. omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Jezus is uitgeput. Zijn stappen worden steeds wankeler, en de soldaten hebben haast om alles te beëindigen. Daarom houden zij, zodra ze de stad hebben verlaten via de Rechtspoort, een man aan die van zijn akker terugkwam. Hij heet Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus, en zij dwingen hem het kruis van Jezus te dragen (vgl. Mc.15,21).

In het grote geheel van de passie betekent deze hulp bitter weinig. Maar Jezus heeft genoeg aan een glimlach, een woord, een gebaar, een beetje liefde, om zijn genade rijkelijk uit te storten in de ziel van de vriend. Jaren later zullen de zonen van Simon, inmiddels christenen geworden, erkenning en waardering genieten onder hun broeders in het geloof. Alles begon bij een onverwachte ontmoeting met het kruis.

De profeet Jesaja zegt: "Ik openbaarde Mij aan wie niet naar Mij vroegen, en liet Mij vinden, door wie Mij niet zochten" (Jes.65,1). Soms verschijnt het kruis zonder dat wij het zoeken: het is dan Christus die naar ons vraagt. En mocht het hart afkeer tonen van dit onverwachte, juist daarom nog somberder kruis,.. geef het dan geen vertroosting. En als het er toch om vraagt, zeg het dan langzaam in een edel medegevoel en vertrouwelijk: "Hart, hart aan het kruis, hart aan het kruis".

V. Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons.

A. God, wees ons, zondaars, genadig.

Tussenzang: Zij zag Jezus voor de zonden van Zijn volk bedekt met wonden van de wrede geseling.

6e Statie: Veronica droogt het gezicht van Jezus af

V. Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A. omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

“Zonder gestalte of luister waar we naar opzien, zonder gratie die ons behaagt, veracht en door de mensen verstoten, man van smarten, met lijden bezocht, voor wie wij ons het gelaat bedekken, die wij versmaden en verachten”, zegt de profeet Jesaja (Jes 53,23). En het is de Zoon van God die langs komt, dwaas... dwaas van Liefde!

Een vrouw, Veronica geheten, baant zich een weg door de menigte. Zij draagt een gevouwen witte linnen doek, waarmee zij eerbiedig het gelaat van Jezus afdroogt. De Heer laat de afdruk van zijn heilig aanschijn op de drie vlakken van de doek achter. Het welbeminde gezicht van Jezus, dat de kinderen toegelachen had, en dat de glorievolle gedaanteverandering op de berg Tabor ondergaan had, is thans door de pijn en mishandeling verborgen. Maar dit lijden is onze zuivering; dit zweet en dit bloed, die zijn gelaatstreken vervuilen en vertekenen, maken ons schoon.

Heer, geef dat ik besluit door boete, het trieste masker af te rukken, dat ik mij door mijn zonden heb opgezet...Dan, en slechts dan, zal door de weg van de beschouwing en de genoegdoening mijn leven de trekken van uw leven getrouw kunnen nabootsen.

Wij zullen dan andere Christussen zijn, Christus zelf.

V. Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons.

A. God, wees ons, zondaars, genadig.

Tussenzang: Zij zag haren Liev'ling sterven, alle troost Zijns Vader derven, tot de geest uit 't Lichaam ging.

7e statie: Jezus valt voor de tweede maal onder het kruis.

V. Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A. omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Reeds buiten de stadsmuur gekomen bezwijkt het lichaam van Jezus opnieuw, als gevolg van zijn zwakheid. Hij valt voor de tweede keer, onder het geschreeuw van de

menigte en het geduw van de soldaten. De zwakheid van het lichaam en de bitterheid van de ziel hebben de nieuwe val van Jezus teweeggebracht. Alle zonden van de mensen - ook de mijne - drukken op zijn allerheiligste Mensheid.

De profeet Jesaja zegt: "Waarlijk, het waren onze ziekten die hij op zich nam, en onze smarten die hij heeft gedragen; wij echter beschouwden hem als een geslagene, door God gekastijd en vernederd. Hij werd doorstoken om schouwden hem als een geslagene, door God gekastijd en onze weerspanningheid, om onze zonden gebroken; hij werd gestraft; ons bracht het vrede, en dank zij zijn striemen is er voor ons genezing" (Jes.53,45).

Jezus bezwijkt, maar zijn val doet ons opstaan, zijn dood laat ons verrijzen. Ons hervallen in het kwaad beantwoordt Jezus met zijn aandrang ons te verlossen, met overvloed van vergiffenis. En, opdat niemand wanhopig wordt, staat Hij moeizaam opnieuw op en omhelst het kruis.

Laat misstappen en nederlagen ons niet meer van Hem scheiden. Zoals het zwakke kind dat zich vol berouw in de stevige armen van zijn vader werpt, zullen wij, jij en ik, ons vastklampen aan het juk van Jezus. Slechts dit berouw en deze nederigheid zullen onze menselijke zwakheid omzetten in goddelijke kracht.

V. Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons.

A. God wees ons, zondaars, genadig.

Tussenzang: Geef, o Moeder, Bron van liefde, dat ik lijd wat u doorgriefde, geef mij dat ik met U klaag.

Ach, ontvlam mijn hart en zinnen, dat ook ik mijn God mag minnen, en dien Heiland steeds behaag.

Heil'ge Moeder, hoor mijn bede, deel mij Christus' wonden mede, diep ze drukkend in mijn hart.

8e Statie: Jezus troost de huilende vrouwen

V. Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A. omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Onder de mensen die de Heer gadeslaan, bevinden zich enkele vrouwen die hun gevoelens van medelijden niet kunnen inhouden en in tranen uitbarsten. Misschien

denken ze aan die roemrijke dagen van Jezus Christus, toen iedereen verwonderd uitriep: “Hij heeft alles wel gedaan” (Mc.7,37).

Maar de Heer wil deze tranen richten op een meer bovennatuurlijk motief, en nodigt hen uit om te huilen voor de zonden, die de oorzaak zijn van de Passie en die de strengheid van de goddelijke rechtvaardigheid zullen afroepen: “Dochters van Jeruzalem, weent niet over Mij, maar weent over uzelf en over uw kinderen... Want als men zo met het groene hout handelt, wat zal er dan met het dorre geschieden?” (Lc.23,28-31).

Jouw tekortkomingen en zonden, en de mijne, die van alle mensen doemen voor ons op. Al het kwaad dat wij verricht hebben en het goede dat wij nagelaten hebben. Het troosteloze panorama van de talloze misdaden en onrechtvaardigheden, die wij zouden hebben begaan als Hij, Jezus, ons niet gesterkt had met het licht van zijn liefdevolle blik.

Wat is een leven toch kort om eerherstel te geven!

V. Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons.

A. God, wees ons, zondaars, genadig.

Tussenzang: Van uw Zoon, bedekt met wonden, Die zo leed om mijne zonden, laat mij delen in de smart.

9e Statie: Jezus valt voor de derde maal onder het kruis

V. Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A. omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

De Heer valt voor de derde keer op de helling van de Calvarieberg, wanneer nog slechts veertig of vijftig stappen Hem van de top scheiden. Jezus kan zich niet meer overeind houden: Hij heeft geen kracht meer en ligt uitgeput op de grond. Hij heeft zich vrijwillig overgegeven en zijn mond niet opgedaan. In de woorden van de profeet Jesaja: “Als een lam naar de slachtbank geleid, als een schaap, dat verstomt voor zijn scheerders” (Jes.53,7).

Iedereen is tegen Hem... De mensen uit de stad en de vreemdelingen, de Farizeeën en de soldaten, de hogepriesters... Ze zijn allemaal beulen geworden. Zijn Moeder Maria - mijn Moeder -, huilt.

Jezus vervult de Wil van zijn Vader! Arm: naakt. Edelmoedig: wat heeft Hij nog niet overgegeven? Paulus zegt hierover: "Hij had mij lief en heeft zich voor mij aan de dood uitgeleverd"(Gal.2,20).

Mijn God! Maak dat ik de zonde verafschuw, en dat ik mij met U verenig door het heilig kruis te omhelzen, om op mijn beurt uw Wil te proberen te vervullen. Om te proberen mezelf los te maken van alles wat mij vasthoudt. Om iets terug te geven. Om mijn leven een offer van liefde te laten zijn, zoals Jezus zijn leven heeft geofferd.

V. Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons.

A. God, wees ons, zondaars, genadig.

Tussenzang: Laat mij met U medewenen, mij met `s Heren leed verenigen tot het uur van mijnen dood.

10e Statie: Jezus wordt van zijn kleren beroofd

V. Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A. omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Bij zijn aankomst op de Calvarieberg geven ze de Heer wat wijn gemengd met gal te drinken, als een verdovingsmiddel om de kwelling van de kruisiging iets te verzachten. Jezus proeft ervan uit dank voor deze kleine liefdedienst, maar wil er toch niet van drinken (vgl. Mt.27,34). Hij levert zich uit aan de dood in de volle vrijheid der Liefde. Daarna scheuren de soldaten Christus de kleren van het lijf. De profeet Jesaja zei het al: "Van voetzool tot schedel is er geen gave plek, doch slechts builen, striemen en verse wonden, niet uitgedrukt, niet verbonden, niet met olie verzacht" (Jes.1,6). De beulen nemen zijn kleren en verdelen die in vieren. Maar het bovenkleed is zonder naad, zodat zij zeggen: "Laat ons het niet in stukken scheuren, maar erom loten wie het krijgt" (Joh.19,24). Zo is de Schrift wederom in vervulling gegaan: "Zij hebben mijn kleren onder elkaar verdeeld en over mijn gewaad het lot geworpen" (Ps.21,19). Dit betekent beroving, plundering, de meest absolute armoede. Niets is de Heer overgebleven dan een houten paal.

Om tot God te komen is Christus de weg: maar Christus hangt aan het kruis, en om het kruis te bestijgen moet men het hart vrij hebben, onthecht van alle aardse dingen.

V. Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons.

A. God, wees ons, zondaars, genadig.

Tussenzang: Naast het kruishout wil ik toeven en mij daar met U bedroeven om het lijden, naamloos groot.

11e Statie: Jezus wordt aan het kruis genageld

V. Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A. omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Nu wordt de Heer gekruisigd, en samen met Hem twee rovers, een aan zijn rechter- en een aan zijn linkerhand. Intussen zegt Jezus: "Vader, vergeeft het hun, want ze weten niet wat ze doen" (Lc.23,34). Het is de Liefde die Jezus tot Calvarië gebracht heeft. En eenmaal aan het kruis zijn al zijn gebaren en al zijn woorden vol liefde, een serene en sterke liefde. In de houding van de Eeuwige Priester, zonder vader en moeder, zonder stamboom (vgl. Heb.7,4), opent Hij zijn armen voor de gehele mensheid. Tegelijk met de hamerslagen die Jezus vastnagelen, klinken de profetische woorden van de heilige Schrift: "Ze hebben mijn handen en voeten doorboord. Al mijn beenderen kan ik tellen, en allen zien naar Mij op " (Ps. 21,17-18).

"Mijn volk! Wat heb Ik u misdaan of waarin heb ik U bedroefd? Antwoordt mij " (Mi.6,3).

En wij allen, met een hart gebroken van smart, zeggen oprecht tot Jezus: Ik behoor U toe en ik geef mij aan U over, en ik nagel mij vast aan het kruis, door op alle kruispunten van de wereld een ziel te zijn, overgegeven aan U, aan uw glorie, de Verlossing, aan de medeverlossing van de gehele mensheid.

V. Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons.

A. God wees ons, zondaars, genadig.

Tussenzang: Maagd der maagden onvolprezen, wil mij niet ongunstig wezen, laat mij treuren aan uw zij.

12e Statie: Jezus sterft aan het kruis

V. Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A. omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Bovenaan het kruis staat de reden van de veroordeling geschreven: Jezus van Nazareth, Koning der Joden. (Joh.19,19). En allen die daar langskomen, beledigen en honen Hem. Als Hij de koning van Israël is, laat Hem dan van het kruis afkomen. (Mt.27,

42). Een van de rovers neemt het voor Hem op: "Hij heeft niets kwaads gedaan" (Lc.23, 41). Daarop richt hij zich tot Jezus met een nederig gebed, vol geloof: "Heer, denk aan mij wanneer Gij in uw koninkrijk komt" (Lc.23,42). "Waarlijk, Ik zeg u: vandaag nog zult gij met Mij zijn in het paradijs" (Lc.23,43). Bij het kruis staat Maria, zijn Moeder, samen met andere heilige vrouwen. Jezus kijkt haar aan, en daarna kijkt Hij de leerling aan die Hij bemint, en zegt tot zijn Moeder: "Vrouw, ziedaar uw zoon". Vervolgens zegt Hij tot de leerling: "Ziedaar uw Moeder" (Joh.19,26-27). Het hemellicht dooft, en de aarde is in duisternis gehuld. Het is rond drie uur wanneer Jezus uitroept: "Eli, Eli, lamma sabachtani?" Dat is: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? (Mt.27,46). Hierna, in het besef dat alles zijn voltooiing nadert, zegt Hij, opdat de Schrift in vervulling zal gaan: "Ik heb dorst" (Joh.19,28). De soldaten dompelen een spons in azijn, bevestigen deze aan een hysopstengel en brengen hem aan zijn mond. Jezus proeft van de azijn en roept uit: "Alles is volbracht" (Joh.19,30). Het voorhangsel van de tempel scheurt middendoor, de aarde beeft, wanneer de Heer met luider stem uitroept: "Vader, in uw handen beveel ik mijn geest" (Lc.23,46). En Hij sterft.

Bemin het offer, dat een bron is van innerlijk leven. Bemin het kruis, dat het altaar is van het offer. Bemin het lijden totdat je zoals Christus de kelk tot op de bodem toe kunt drinken.

V. Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons,

A. God, wees ons, zondaars, genadig.

Tussenzang: Laat mij Christus' doodsstrijd strijden, deelgenoot van al zijn lijden, laat mij sterven zoals Hij. Laat zijn wonden mij doorwonden, worde ik bij zijn kruis verslonden in het Bloed van uwen Zoon.

13e Statie: Jezus wordt van het kruis genomen

V. Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A. omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Ondergedompeld in smart staat Maria naast het kruis. En met haar Johannes. Maar het wordt laat en de Joden dringen erop aan dat de Heer van het kruis verwijderd wordt. Nadat van Pilatus de toestemming was verkregen, die volgens de Romeinse wet nodig was om de veroordeelden te begraven, komt een man, Jozef genaamd, lid van de Hoge Raad, een welnemend en rechtschapen persoon, afkomstig van Arimatea, naar Kalvarië. Hij had niet ingestemd met de veroordeling noch met het uitvoeren van het vonnis zoals de anderen.

Integendeel, hij verwachtte ook zelf het koninkrijk Gods (vgl. Lc.23,50-51). Met hem komt ook Nicodemus, dezelfde die vroeger Hem 's nachts bezocht had, en brengt een mengsel mee van mirre-hars en aloëbladeren, ongeveer honderd pond (Joh.19,39). Zij stonden niet openlijk bekend als leerlingen van de Meester; zij waren niet aanwezig geweest bij de grote wonderen, en hadden Hem ook niet vergezeld op zijn triomftocht in Jeruzalem. Nu echter, op het tragische moment, wanneer iedereen gevluht is, zijn ze niet bang om voor de Heer kleur te bekennen. Met zijn tweeën nemen zij het lichaam van Jezus af en leggen het in de armen van zijn allerheiligste Moeder. De smart komt opnieuw over Maria.

Waar is uw geliefde heengegaan, o allerschoonste der vrouwen? Waar is uw beminde heengegaan, en wij zullen hem met u samen zoeken? (Hoogl.5,17). De allerheiligste Maagd, is onze Moeder, en wij kunnen en willen ook haar niet alleen laten.

V. Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons.

A. God, wees ons, zondaars, genadig.

Tussenzang: Moge ik in het vuur niet branden, neem, o Maagd, mijn zaak in handen in het oordeel voor Gods troon.

14e Statie: Jezus wordt in het graf gelegd

V. Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A. omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Heel dicht bij Calvarië, in een tuin, had Jozef van Arimatea zich in de rots een nieuw graf laten uithouwen. En omdat het de vooravond is van het grote Paasfeest van de Joden, leggen zij Jezus daar neer. Daarna rolt Jozef een grote steen voor de ingang van het graf en gaat heen (Mt.27,60).

Zonder iets is Jezus in de wereld gekomen, en zonder iets - zelfs zijn rustplaats behoort Hem niet toe - is Hij van ons heengegaan. De Moeder van de Heer - mijn Moeder - en de vrouwen die de Meester vanuit Galilea zijn gevolgd, hebben alles aandachtig gadeslagen en gaan nu eveneens heen. De avond valt. Nu is alles voorbij. Het werk van onze Verlossing is voltooid. Wij zijn nu reeds kinderen van God, omdat Jezus voor ons gestorven is en Zijn dood ons heeft vrijgekocht. Paulus zegt hierover: "Jij en ik zijn voor een prijs gekocht" (1 Kor. 6, 20).

Wij moeten van het leven en sterven van Christus ons eigen leven maken. Sterven door middel van versterving en boete, opdat Christus in ons kan leven door de Liefde. En dan de stappen van Christus volgen, met het grote verlangen om alle zielen mede te verlossen.

Het leven voor de anderen geven. Slechts op deze manier kunnen wij het leven van Jezus Christus navolgen en één worden met Hem.

V. Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons.

A. God, wees ons, zondaars, genadig.

Tussenzang: Christus, wil bij mijn verscheiden door uw Moeder mij geleiden tot de overwinnaarsprijs. Doe, als 't lichaam dan zal sterven mijne ziel de glorie erven van het hemels Paradijs.

Slotgebed

V: Barmhartige God, door de weg van het kruis heeft uw Zoon zich overgegeven aan het kwaad in de wereld. Zo heeft Hij ons getoond dat uw liefde tot het uiterste gaat om ons weer met U te verzoenen. Wij bidden U: geef dat zijn offer in ons een ware omkeer van het hart mag bewerken en vrucht mag dragen in ons leven. Dat vragen wij U door Christus onze Heer.

Onze Vader...

Wees gegroet...

V. Heer, geef de zielen van de overleden gelovigen de eeuwige rust.

R. En het eeuwige Licht verlichte hen.

V. dat zij mogen rusten in vrede.

R. Amen